

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 2244

Doknr.
690934

Dato
03-05-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. april 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 493 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 493:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Ubetalte regninger for ophold på Sølyst koster Horsens millioner" bragt på www.hsfo.dk den 10. april 2019, herunder redegøre for reglerne for opkrævning af betaling for midlertidigt ophold på et herberg/forsorgshjem og oplyse, om det er korrekt, at opkrævning sendes direkte til borgeren og ikke til den kommune, der har ansvaret for borgerens ophold på tilbuddet, og finder ministeren, at det er en rimelig fremgangsmåde?"

Svar:

I artiklen oplyser Horsens Kommunes borgmester Peter Sørensen, at kommunen hænger på regningen for alle borgere, som benytter kommunens forsorgshjem efter § 110 i lov om social service, og som ikke selv kan betale. Det gælder også for borgere, som kommer fra en anden kommune. Det fremgår af artiklen, at årsagen er en lovændring fra 2018.

Hovedreglen i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er, at opholdskommunen har pligt til at yde hjælp. En persons opholdskommune er den kommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det er fastsat i lovens § 9, stk. 1 og 2.

Som en undtagelse hertil gælder efter retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, at den oprindelige opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i en af flere nærmere angivne boformer, herunder boformer efter § 110 i lov om social service.

Et eksempel på medvirken fra anden offentlig myndighed er netop, når lederen af et forsorgshjem træffer afgørelse om, at en borger kan få ophold i forsorgshjemmet, jf. § 110 i serviceloven.

Et sådant ophold vil derfor være omfattet af reglen i § 9, stk. 7, i retssikkerhedsloven med den virkning, at den oprindelige opholdskommune bevarer pligten til at yde og finansiere hjælp efter serviceloven til borgeren.

Der er ikke foretaget ændringer af ovennævnte regler i 2018.

Det fremgår af artiklen, at når borgerne kommer fra en anden kommune, skal Horsens Kommune sende regningen direkte til borgerne og ikke til hjemkommunen.

Den omkostning, der er ved en borgers ophold på en boform efter § 110 i serviceloven, afholdes af kommunen, jf. § 173 i serviceloven. Regningen for opholdet skal således ikke sendes til borgeren, men derimod den kommune, som efter retssikkerhedslovens regler skal finansiere hjælpen.

Kommunen opkræver dog egenbetaling for opholdet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1244 af 13. november 2017 om egenbetaling for midlertidigt ophold i boformer efter servicelovens §§ 109 og 110. Opkrævning af egenbetaling for ophold i boformer efter § 110 i serviceloven foretages af den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i retssikkerhedsloven, jf. § 4 i bekendtgørelsen.

Er det således efter reglerne i retssikkerhedsloven den oprindelige opholdskommune, som skal yde hjælp til borgeren, er det også den oprindelige opholdskommune, som foretager opkrævning af egenbetalingen.

Efter ovenstående regler bør Horsens Kommune ikke have udgifter ved at have borgere boende på Sølyst i de tilfælde, hvor Horsens Kommune ikke skal yde og finansiere hjælpen. Den situation, som Horsens Kommune beskriver, kan derfor ikke genkendes.

Med venlig hilsen
Mai Mercado